

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Kalooy

“Kinsa ba, Oh Diyos, ang usa ka Diyos nga sama kanimo, nga makapasaylo sa kasal-anan, ug mopaagi lamang sa mga kalapasan sa salin sa iyang panulondon? siya wala magapabilin sa iyang kasuko sa walay katapusan, kay siya nahamuot sa mahigugmaong-kalolot.”

—Miqueas 7:18

Dili kita kanunay makaingon nga ang giproklamar nga mga prinsipyo sa mga dagkong relihiyon sa kalibutan nagkauyon. Ang Judaismo, Kristiyanismo, Islam, Hinduismo ug Budhismo naglangkob labaw pa sa 91% sa relihiyoso nga pagsunod sa kalibutan karon. Usa ka importante nga doktrina nga ang tanan nga lima niining mga pundok nagkahiusa ug nag-uyon mao ang kalidad sa kalooy. Ang matag usa kanila nagtudlo sa kamahinungdanon ug bili sa kalooy, nga nagpasiugda sa pagpananom niini taliwala sa ilang mga sumusunod. Dugang pa, sa kaso sa

Judaismo, Kristiyanismo ug Islam, sila nag-angkon sa pagtoo sa usa ka Supremong Persona, nga gipresentar usab ingon nga usa kansang kinaiya sa kinaiya naglakip sa kalooy ug kaaghop.

Tin-aw ang kakulang niini, ilabi na karon nga panahon, kabahin niining komon nga pagtulun-an sa kalooy taliwala sa mga relihiyon sa kalibutan. Bisan tuod giangkon nga usa ka importante ug hiyasnon nga hiyas nga angay gayud, sa tinood ang kalooy kulang kaayo taliwala sa katawhan. Sa pinakataas nga lebel sa politikal, relihiyoso ug sosyal nga han-ay sa kalibutan karon, ang kalooy hapit dili makita. Sa susama usab, taliwala sa katawhan sa kinatibuk-an, walay pagsapayan sa kahimtang, bahandi, kaagi o edad, ang kalooy dili kaayo makita. Sa bisan kinsa nga dili magkauyon, o adunay nagkalainlain nga mga ideya, ang bisan unsang paghunahuna sa kaluoy dali nga mapulihan sa pagsaway, pagpihig, pagkapanatiko, ug bisan sa pagdumot.

Busa, nagtuo kita nga ang paghisgot mahitungod sa kalooy husto kaayo sa panahon, samtang atong gitan-aw ang diwa sa pagdumot ug pagpanimalos nga dunay importante nga papel sa paghulma sa mga plano ug mga palisiya sa kalibutan karon. Aron sa husto nga pagkabaton sa pagsabut niining importante nga kinaiya, ug unya sa pagpadapat niini sa adlaw-adlaw nga kinabuhi, kita nagtuo nga kini gikinahanglan ug mapuslanon nga hunahunaon unsa ang gisulti sa Bibliya mahitungod niining importante nga hilisgutan.

ANG TINUBDAN SA KALOoy

Ang salmista nagpahayag mahitungod sa Diyos, “Siya nagtan-aw gikan sa kahitas-an sa iyang santuwaryo; Gikan sa langit natan-aw ni Jehova ang yuta; Aron sa pagpatalinghug sa pag-agulo sa binilanggo; aron pagbadbad kadtong gitudlo sa kamatayon.”(Salmo 102:19,20) Sumala sa niini nga pamahayag sa maloloy-on nga interes sa Langitnong Amahan sa tawhanong pamilya, si Jesus sa pagsulti sa hinungdan sa iyang pag-anhi sa yuta aron mag-antus sa

kamatayon ingon Lukat sa tawo, nag-ingon, “Gihigugma gayud sa Diyos ang kalibutan, nga gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhing dayon.”- Juan 3:16

Usa sa pinakamaayo nga mga hiyas nga mahimo sa tawo, ug kini magdala kaniya sa mga katugbang nga mga panalangin, mao ang kaluoy. Gihatagan ni Jesus og dakung kahigwaos niining hiyas sa kaluoy, nga nagpahayag nga bisan unsa pa ang atong mga kalampusan, kon wala kita maluoy sa uban, ni ang Dios dili usab maluoy kanato. “Bulahan ang mga maloloy-on: kay sila magadawat sa kalooy.” (Mateo 5:7) Maayo nga atong maamgohan nga kung walay kalooy nga gipakita kanato ang tanan mawala. Sa susama, dili nato mapabilin ang atong relasyon karon sa Diyos gawas kung ang iyang espiritu sa kalooy nagapuyo sulod kanato.

Ang buhat sa paglalang usa ka labing talagsaon nga pagpakita sa walay katapusan nga kaalam ug gahum sa Diyos. Apan, aron matul-id ang mga resulta sa kadaotan nga gipahinabo sa dakong kaaway, ug aron matuman ang pagpasig-uli sa makasasala, nahilayo nga kaliwat sa tawo balik sa iyang paguyon, nagkinahanglan sa pag-ehersisyo sa bahin sa Diyos sa mga dugang nga hiyas sa hustisya ug gugma. Niini nga pagsabut, ang plano sa Dios alang sa kaulahian nga pagkaayo sa tawo usa ka mas labaw nga buhat kay sa paglalang. Apan, sa tanan niining mga katingalahang buhat sa Langitnong Amahan, kita gipasaligan nga siya “dili maluya, ni kapoya.” – Isaia 40:28

ANG KALOoy SA ANAK

Ang “bugtong Anak” sa Diyos nagpaambit sa samang kinaiya sa dakung Magbubuhat, ug nagtinguha nga magamit sa katumanan sa pagtubos sa plano sa Amahan ngadto sa tawo. Gitugyan sa Anak sa Diyos ang iyang unatawanong paglungtad ug himaya, nagpaubos sa iyang kaugalingon, ug nahimo nga usa ka tawo- “dili aron pagaalagaran, kondili sa pag-alagad, ug sa paghatag sa iyang kinabuhi nga lukat alang sa kadaghanan.” (Filipos 2:5-8; Mateo 20:28) Nagkinahanglan kini og usa ka dili matig-a nga gugma sa pagkamatarung ug pagdumot sa kadautan sa pagbatok sa matag pagtintal nga maglikay bisan sa labing gamay nga sukod gikan niining determinado nga dalan. Ang espiritu ni Jesus sa pagsakripisyo sa kaugalingon ug sa iyang kaandam nga itugyan ang iyang mga katungod ug mga pribilehiyo nga wala gayud maluya. Bisan ang kinatas-ang pagsulay sa iyang pagkamaunongon ug pagkamasulundon sa Gethsemane, diin giingon nga siya misinggit ngadto “kaniya nga makahimo sa pagluwas kaniya gikan sa kamatayon, ug nadungog,” nakita nga si Hesus determinado sa pagbuhat sa kabubut-on sa Amahan. “Bisan pa siya usa ka Anak, bisan pa nakakat-on siya sa pagkamasinugtanon pinaagi sa mga butang nga iyang giantos,” bisan hangtod sa kamatayon.-Heb. 5:7,8

Sa dihang siya mipakita atubangan sa labaw nga pari ug sa Sanhedrin, si Jesus giisip nga usa ka angay nga butang nga insultohon, bugalbugalan, ug pisikal nga abusohan. Siya giluwaaan, gisamaran sa mga sanga, ug gibunalan sa mga kumo ug pagsagpa. Naghimo sa usa ka bag-o nga paglulinghayaw, ilang gitaptapan si Jesus, dayon gipuspusan siya, ug gipangutana kung kinsa ang naghimo niini. “Ug daghan pang ubang mga butang nga mapasipalahong gipamulong batok kaniya,” kining tanan gisagubang sa Agalon sa hilom.- Mat. 26:67,68; 27:30; Marcos 14:65; Lucas 22:63-65

Sa dihang wala motubag si Jesus niining mga butanga ug wala siya magdependa sa iyang kaugalingon, gitugyan siya ngadto sa mga Romano nga nagbugalbugal usab kaniya. Gisul-oban siya sa mga sundalo og usa ka sanag nga pula, naghimo'g usa ka korona nga tunok alang sa iyang ulo, ug gibutang ang usa ka tangbo sa iyang tuo nga kamot. Gilingaw nila ang ilang kaugalingon ug ang mga tumatan-aw pinaagi sa pagyukbo kaniya sa pagyagayaga nga pagtahod ug nag-ingon, “Mabuhi, Hari sa mga Judio!” (Mateo 27:27-29) Siya maaghop ug wala'y pag-antos. Unsa nga giladmon sa pagkadautan ang nahugawan nga kasingkasing sa tawo mahimong manaog ug mahimaya! Bisan pa niana, kini mao ang kalibutan ug ang tanan nga katawhan niini, ang mga makiangayon ug dili makiangayon, nga si Jesus mianhi aron sa pagluwas, pinaagi sa paghatag sa iyang kaugalingon nga usa ka “lukat alang sa tanan.” - I Timoteo 2:5,6

SI JESUS MALOLOY-ON GIHAPON

Sa ikatulo nga adlaw, si Jesus gibanhaw gikan sa mga patay. Siya gibayaw ngadto sa tuong kamot sa Amahan, “ang mga anghel ug ang mga awtoridad ug mga gahum gipasakop kaniya.”(I Pedro 3:22) Siya karon ang Ginoo sa mga patay ug sa mga buhi, ug ang tanan nga paghukom gihatag kaniya pinaagi sa Amahan. (Roma 14:9; Juan 5:22) Tungod sa pagsalikway kaniya, ang usa magduhaduha kon giusab ni Jesus ang iyang orihinal nga katuyoan sa “pagpangita ug pagluwas sa nawala.”(Lucas 19:10) Sigurado nga kini dili mao.kaso. Dili sama sa dili hingpit nga kinaiya sa tawo, ang matinud-anong Anak, sama sa Amahan, “mao ra kagahapon, ug karon, ug sa kahangturan,” ug nga bisan “kon kita dili motoo, siya magapabilin nga matinud-anon: dili siya makalimod sa iyang kaugalingon.” Busa, human sa iyang pagkabanhaw, ang nabanhaw nga Ginoo mihatag sa usa ka mahimayaong pagpamatuod sa duha ka tinun-an didto sa dalan paingon sa Emaus, nga nag-ingon kanila, “Sa ingon nahisulat kini, ug sa ingon gikinahanglan Si Kristo mag-antus, ug mabanhaw gikan sa mga patay sa ikatulo nga adlaw. Ug nga ang paghinulsol ug ang kapasayloan sa kasal-anan kinahanglan igawali sa iyang ngalan sa tanang kanasuran, sugod sa Jerusalem.”- Lucas 24:46,47

“Ang tanan nga gahum ... sa langit ug sa yuta” gihatag sa atong nabanhaw nga Ginoo, nga, sa tukma nga panahon, mahimayaon nga gipadayag sa nga

siya motawag gikan sa lubnganan sa tanan nga nabilanggo didto. (Mateo 28:18, 61: 1) Bisan pa, labaw pa niining walay kinutuban nga gahum ug walay kinutuban nga kahibalo ang gikinahanglan sa "pagpasig-uli sa kalibutan ngadto sa iyang kaugalingon." (II Corinto 5:19) Kangitngit, ug mga kaaway pinaagi sa daotang buhat, kinahanglan nga adunay dakong kaluoy ug kaaghop, dili mahubsan nga kalumo, pagpailub, ug pagkamapailubon, aron mapasig-uli nila ang dalan sa pagkabalaan ngadto sa pagkahingpit ug pagpakigdait sa Dios."-Isa. 35: 8-10

Si Jesus, sama sa Langitnong Amahan, "nahimuot diha sa kaluoy," sumala sa gipahayag sa atong pangbukas nga teksto. Ingon nga usa ka "maloloy-on ug matinud-anon nga labaw nga pari," siya "natandog sa usa ka pagbati sa atong mga kaluyahon." (Heb 2:17; 4:15) Siya makadawat sa madagayaon nga panawag alang sa panabang, makabasa sa mga tinagoan sa matag kasingkasing, ug paghigugma nga dili mapakyas. Iyang "luwason sila sa kinatumyan nga moduol sa Diyos pinaagi kaniya."- Heb. 7:25; Roma. 10:13

Sa daghan nga mga butang kitang tanan nasayup, ug ang kalooy sa atong Ginoo gikinahanglan ug gihatag kanato. Sa susama, sa umaabot nga panahon diin ang kahibalo sa Ginoo maglangkob sa yuta "diin ang mga tubig mitabon sa dagat," ang kalooy ihatag usab ngadto sa tanang katawhan. (Isaias 11:9) Human sa dako nga pagtubos, ang Diyos nagtinguha nga "ang tanan nga mga tawo maluwas, ug makahibalo sa kamatuoran," ug dili "gusto nga adunay bisan kinsa nga malaglag." (I Timoteo 2:4; II Pedro 3:9) Ang kalooy ug hataas-nga-pag-antos makita hangtud nga ang sala ug ang makasasala gipakita nga dili mabulag ug tinuyo nga konektado.

ISIG KA MAGHUHUKOM KINAHANGLAN NGA MALOLOY-ON

Gisultihan kita ni Apostol Pablo nga ang matinud-anon nga mga sumusunod ni Kristo sa karon nga panahon mahimong kauban niya nga maghuhukom sa kalibutan sa umaabot nga liboan ka tuig nga adlaw sa paghukom. (I Corinto 6:2; Mga Buhat 17:31) Hinoon, dili nato hunahunaon nga ang atong Ginoo, nga mahigugmaon ug maloloy-on, magdelegar niining talagsaong buhat ngadto sa mga dili kaayo mahigugmaon, dili kaayo maloloy-on, dili malumo ug mapailubon kay Kaniya . Makasiguro kita nga dili kini mao. Tanan kadtong kinsa ang paghukom sa kalibutan nga pagabuhaton sa gingharian sa Mesiya mahisama nga mitugyan sa ilang kaugalingon aron matudloan sa Diyos, ug pagagiyahan sa iyang Balaang Espiritu. Sila mao kadtong pinaagi sa "pagkalig-on diha sa Ginoo, ug sa gahum sa iyang kusog," mitubo "ngadto kaniya sa tanang mga butang, ... bisan si Cristo," aron nga sila makahatag sa kalooy uban sa kalibutan, sa pagtan-aw nga sila kanhi usab "gilibotan sa kaluyahon." - Efe. 4:15; 6:10; Heb. 5:2

Ang diosnong hiyas sa kalooy, diin ang atong Manluluwas nagpasalig kanato nga ang tanan niyang mga sumusunod kinahanglan nga madagaya,

gihubit sa Merriam-Webster Dictionary sa mosunod nga mga paagi: “Ang kalooy o pagpailub gipakita ngadto sa usa ka nakasala o ngadto sa usa ka hilisgutan ngadto sa gahum sa uban; o maluluy-on nga pagtratar;”” maloloy-on nga pagatiman niadtong anaa sa kasakit;” ug “usa ka buhat sa kalooy sa Dios.”

KALOOPY DIHA SA BUHAT

Ang kaluoy sa tawo, kaluoy ug simpatiya mao ang mga tipik nga nahibilin gikan sa hingpit nga kinaiya sa tawo sa wala pa ang pagkapukan, ug karon ang gamay ug limitado nga mga pamalandong sa balaang kinaiya. Apan, ang kalooy nga naggamit sa kaugalingon bisan unsa pa ang pag-uyon sa tawo, sa walay pagtagad sa ganti, usa ka matarong nga motibo, ug ang panggawas nga pagpadayag sa usa ka kasingkasing diin ang gugma sa Diyos gibubo pinaagi sa gahum sa Balaang Espiritu. Kining gamhanang gahum naghupot sa mga sentimento, mga pulong, mga pagbati, ug tukmang gipangandaman, molukop sa matag agianan sa kinabuhi. Kini molangkob sa tanan nga kauban sa usa ka tawo, ilabi na niadtong sa bisan unsa nga paagi nga nagpakita sa ilang tinguha alang sa pagkamatarung. Kini mag-aghat sa pag-ampo bisan alang sa mga kaaway ug ang tinguha alang sa ilang panalangin.

Kadto lamang nakasabut sa ilang kaugalingong panginahanglan sa kaluoy anaa sa husto nga kinaiya sa hunahuna nga magmaluluy-on ngadto sa uban. Apan, katingad-an, kadtong kinsa anaa sa kinadak-ang panginahanglan sa kalooy, sa kasagaran daw dili kaayo andam sa paggamit niini ngadto sa uban. Ang uban kulang kaayo niining importante nga hiyas nga sila naghimo sa mga dili maloloy-on nga pagpangita og sayup ug pagsaway sa uban, ug wal ana makita ang ilang maayong mga hiyas. Pinaagi niini nga kinaiya, ilang giguba ang ilang kaugalingong kalipay, ug ang uban. Ang pag-ampo, inay sa kasuko, mao ang mas maayo nga reaksiyon sa mga sayup ug mga kasaypanan sa uban nga dili nato masulbad. Ang bisan unsa nga kaamgid sa kasuko, kasina, pagdumot, malisya, panag-away, mao ang pagsupak sa kaluoy. (Efeso 4:31) Sa pagkatinuod, ang pagkawala sa kaluoy maoy niining daotang mga kinaiya nga ihingusog ang ilang kaugalingon ug sa ulahi magpahinabo sa katalagman.

Inay nga magreklamo batok sa uban, kinahanglan nga atong tinguhaon ang pagtabon sa ilang mga sayup gawas kon gikinahanglan nga isulti kini aron malikayan ang kadaot sa uban. (I Pedro 4:8) Sa usa ka higayon, gikutlo ni Jesus kining importante nga mga pulong sa Diyos pinaagi sa propeta, “Gitinguha ko ang kalooy, ug dili halad.” (Hos 6:6; Mat 9:13; 12:7) Mahimo nga kini nagtudlo sa mga Pariseo, kinsa gipakigsultian, nga ang mga halad sa sakripisyo ikaduha lamang sa gugma, hustisya, kalooy ug kalooy alang sa ilang isigkatawo. Kinahanglan nga malipayon sila sa paghatag sa pagtabang sa pagdani sa uban nga mahaduol sa Diyos, aron mailalom sa iyang pagtudlo

ug impluwensya. Apan, ang mga tawo nga puno sa kasubo ug sa kasingkasing nga mga Fariseo wala makapahimuot sa Ginoo, ug gihimo sila nga dili angayan sa iyang panalangin.

KALOoy BATOK HUSTISYA

Tinuod nga ang Diyos makiangayon, apan tinuod usab nga siya mahigugmaon ug mabination. Siya gihisgutan nga “Amahan sa mga kaluoy,” “dato sa kaluoy,” ug ingon nga adunay “dagayang kaluoy.” (II Corinto 1:3; Efeso 2:4; 1Pedro 1:3) Sa Salmo lamang ang pulong nga “kaluoy” gigamit 100 ka beses sa King James Version, ug 10 ka beses nga gihisgutan ang “malumo nga mga kaluoy” sa Diyos. Si Jacob mapainubsanong misulti sa pag-ampo ngadto sa Diyos, “Ako dili takus sa labing ubos sa tanan nga mga kaluoy, ug sa tanan nga kamatuoran nga imong gipakita sa imong alagad.” - Gen. 32:10

Sa pagtugot sa pagpanton ug pagkorihir ngari kanato, dili tuyo sa Langitnong Amahan ang pagbalos sa iyang mga sulugoon, kinsa, sa ilang paglihok sa pagkatinugyanan, nakahimo og mga sayup nga usahay grabe. Ang diosnong kaalam, hustisya ug kaluoy usahay magkinahanglan og grabeng mga kasinatian aron atong makat-unan kung unsa ang dili posible sa laing paagi. “Ang kaluoy nagmaya batok sa paghukom,” batok sa pagpatay niini, ug nalipay nga kini mapugngan. Sa kasukwahi, “siya adunay paghukom nga walay kaluoy, nga wala magpakitag kaluoy.” (Santiago 2:13) Husto lamang nga atong dumalahon atong kaugalingon pinaagi sa mga lagda sa hustisya. Bisan pa niana, kinahanglan nga atong lantawon ug sukdon ang uban pinaagi sa dako nga pagkamahinatagon, simpatiya ug pagpasaylo kutob sa mahimo.

Samtang nag-angkon niining tanan, ug nagtinguha sa paghimo niini bisan sa usa ka gamay nga paagi, daghan ang wala “mahigugma sa kaluoy.” (Miqueas 6:8) Hinunoa, sila nangita sa panimalos, ug samtang gitagana ang katapusang pagsilot ngadto sa Diyos, sila nasamok sa dayag nga pagkalangan. Kinahanglan nga dili kita magbaton niini nga kinaiya, apan “isul-ob, ingon nga mga pinili sa Dios, balaan ug hinigugma, mga kasubo sa mga kaluoy.” “Busa magmaloloy-on kamo, ingon nga ang inyong Amahan maloloy-on usab.” Ipakita nato ang “kaluoy, uban ang kamaya,” Ug magtinguha nga mahimong “puno sa kaluoy.” Kadto lamang mga daotan ug malimbungon “ang dili magpakitag kaluoy.”- Col. 3:12; Lucas 6:36; Roma. 12:8; Santiago 3:17; Salmo 109:16

MGA PANIG-INGNAN SA KALOoy

Sa atong Langitnong Amahan, atong mabasa sa sulat ni Pablo kang Tito, nga “ang kaluoy ug gugma sa Diyos, ang atong Manluluwas ngadto sa tawo nagpakita, ... sumala sa iyang kaluoy iyang giluwat kita.” (Tito 3:4,5) Si

Jesus mihilak alang sa Jerusalem . (Lucas 19:41-44) Siya nasubo, natandog sa kaluoy, ug gipukaw sa pagbati nga ang mga Judio nagdala sa ilang kaugalingon sa ingon ka dako nga kalaglagan nga resulta sa ilang pagsalikway kaniya ug sa iyang mensahe.

Si Abraham, sa “abug ug mga abo,” nagpakilooy sa Diyos uban ang dakong pagpadayon sa Sodoma. (Gen. 18: 26-32) Si Moises usab, ang tawo sa Diyos, maaghop labaw sa tanan. Bisan tuod nakakat-on sa tanang kaalam sa mga Ehiptohanon, siya midumili nga tawgong anak sa anak nga babaye ni Paraon, ug walay hunong nga naghago alang sa katawhan sa Israel hangtod sa iyang kamatayon nga walay gitinguha nga gantihan.-Num. 12:3; Heb. 11:24-27

Sa dihang gihagit sa Israel ang Diyos sa bulawan nga nating baka, gipahibalo niya si Moises nga iyang laglagon sila, ug maghimo kang Moises nga usa ka dakung nasud. Unsang pagsulay sa ambisyon kini, kung kini natago sa kasingkasing ni Moises. Gisultihan niya kita nga nahadlok siya sa kasuko sa Diyos, apan siya mihapa sa iyang nawong sa kap-atan ka adlaw ug gabii aron sa paghangyo alang sa Israel. Ang makapatandog nga pangamuyo nga gikan sa kasingkasing ni Moises ngadto sa Diyos miabut latas sa mga kapanahonan. “Oh, kining katawohan nakasala sa usa ka dakung sala, ... Apan karon, kong pasayloon mo ang ilang sala; ug kong dili, patyon mo ako, nagapangaliyupo ako kanimo, gikan sa imong basahon nga gisulatan mo.” (Exodo 32:31,32; Deut. 9:7-21) Sa makausa pa sa Kades-barnea, laglagon unta sa Diyos ang Israel, apan si Moises sa makausa pa nagpataliwala, nag-ampo, “O Ginoong Diyos, ayaw paglaglaga ang imong katawhan ug ang imong panulondon, nga imong gitubos pinaagi sa imong kadako, nga imong gipagawas gikan sa Ehipto pinaagi sa gamhanang kamot.” - Deut. 9:26

Si Jose usa usab ka talagsaong ehemplo sa kalooy ug kapuangod. Sa dihang gipadala ni Jacob ang iyang mga anak ngadto sa Ehipto sa ikaduhang higayon, gipaila ni Jose ang iyang kaugalingon ngadto kanila, ug mihilak pag-ayo nga ang mga sakop sa balay ni Faraon nakadungog. Ug siya miingon sa iyang mga igsoon: Umari kamo duol kanako; ... Ayaw kasubo, ni masuko sa inyong kaugalingon, nga gibaligya ninyo ako: kay ang Diyos nagpadala kanako una kaninyo aron sa pagtipig sa kinabuhi. ... Magapuyo ka sa yuta sa Gosen, ... Ug didto ako moalima kanimo; ... Ug mihalok siya sa tanan niyang mga igsoon, ug mihilak kanila.”- Gen. 45:1-15

Sa samang paagi, si David, bisan nga gidihogan isip anak sa pagkahari ni Samuel, naghatag sa maong butang sa iyang kaugalingon, wala magtamay sa mapainubsanon nga buhat sa adlaw-adlaw. Siya maisugon, diosnon ug makasaranganon sa atubangan ni Saul. Bisag anaa sa kakuyaw sa paglutos

ug pagpangita ni Saul, si David wala nagplano, nasamaran o nakigsulti sa walay pagduhaduha, apan masaligon nga naghulat sa takdang panahon sa Diyos. Sa diha nga ang balita sa pagkamatay ni Saul midangat kang David, siya “nagbangutan, ug mihilak, ug nagpuasa hangtud sa kahaponon, tungod kay Saul, ... Ug si David nagminatay tungod niini nga pagbangotan tungod kang Saul: ... Kamo nga mga anak nga babaye sa Israel, panghilak kamo tungod kang Saul, nga nagbesti kaninyo sa sanag-pula, uban sa ubang mga kalipay, nga nagbutang sa mga dayandayan nga bulawan diha sa imong bisti. Giunsa ang mga gamhanan nahulog taliwala sa gubat!”- II Sam. 1:11-25

“Mga igsoon, ang tinguha sa akong kasingkasing ug pag-ampo ngadto sa Diyos alang sa Israel mao, nga sila unta maluwas.” “Ako nagasulti sa kamatuoran diha kang Cristo, ... ang akong konsensya nagpamatuod usab kanako sa Balaan nga Espiritu, nga ako adunay dakung kagul-anan ug kanunay nga kasubo sa akong kasingkasing. (Roma 10:1; 9:1-3) Sa pagbadlong sa mga taga Corinto tungod sa ilang mga pagpaluyo, si Pablo miingon nga ang iyang sulat gisulat "sa daghang mga luha." - II Cor. 2: 4

Si Esteban nag-ampo, bisan nga siya gibato ngadto sa kamatayon, “Ginoo, ayaw ipahamtang kanila kining salaa.” (Buhat 7:60) Ingon usab ang daghan pa hangtud sa mga kapanahonan, nga adunay maayo ug matinud-anon nga kasingkasing, matinud-anong nagaalagad sa Diyos ug misunod sa iyang ehemplo sa kalooy,kaaghop, simpatiya ug gugma. Bisan kon wala sila makasabut sa iyang mga katuyoan nianang panahona, sila puno sa pagtoo ug “nahigugma sa kaluoy,” tungod kay nakita nila ang mga ebidensya sa ilang mga kinabuhi nga kini usa ka butang nga “gikalipay sa Diyos”.

Unsa ka bililhon kining mga ilustrasyon sa grasya sa Diyos ug ang iyang abilidad sa pagpuno sa mga kasingkasing sa iyang katawhan sa iyang kaugalingong panalagin nga Espiritu sa kalooy ug kaaghop. Bisan tuod ang kalibutan karon matandog sa pagkahakog ug katig-a sa kasingkasing, maghimo kita'g dako nga kakugi aron makita nga ang atong tinamdan sa hunahuna, atong mga pulong, ug mga binuhatan, nagagikan sa usa ka kasingkasing nga hingpit nga gihalad ngadto ug uyon sa “Amahan sa mga kaluoy, ug ang Diyos sa tanang paghupay.” (II Corinto 1:3) Magpadayon usab kita sa pag-ampo alang sa umaabot nga gingharian sa Diyos, diin ang tanang katawhan makakat-on sa “pagdayeg sa katahum sa pagkabalaan,” ug sa pag-ingon, “Dayega ang Ginoo; kay ang iyang mahigugmaong-kalolot nagapadayon sa walay katapusan.”- II Cronicas 20:21##

Paghatag Gikan sa Usa ka Mahinatagon nga Kasingkasing

Yabeng **Bersikulo:**
“Karon timan-i ninyo
kini: siya nga nagapugas
ug tagidyot magaanì ug
tagidyot, siya nga
nagapugas ug dinaghan
magaani ug daghan.”

—II Corinto 9:6

Piniling Kasulatan:

—II Corinto 9:6-8#

Ang kamanggihatagon maoy usa ka mahinungdanon nga elemento sa usa ka tinuod nga Kristohanong kinabuhi. Ang Atong Yabeng Bersikulo nagpasiugda niini nga prinsipyo, sama sa mga bersikulo nga nagsunod. “Ang matag-usa magahatag sumala sa pagbuot sa iyang kasingkasing, dili nga magapanuko ni ingon nga pinugos, kay ang Diyos nagahigugma sa malipayong maghahatag. Ug ang Diyos makahimo sa pagtagana kaninyo sa tanang panalangin sa madagayaon gayud, aron kamo magabaton kanunay ug igo sa tanang butang ug magatagana nga madagayaon alang sa tanang maayong buhat.” (Bersikulo 7,8) Sa dihang gitugyan nato ang atong mga kaugalingon ngadto sa Diyos sa atong paglakaw diha kang Kristo, nadawat nato ang mahimayong grasya sa Diyos; busa, kinahanglang mohatag kita nga walay bayad.-Mateo 10:8

Gihimo ni Apostol Pablo ang iyang gisangyaw. Sa usa ka okasyon siya miingon, “Wala ako maibug sa pilak, bulawan o sinina. Kamo sa inyong kaugalingon nasayud nga kining mga kamot nagabuhat alang sa akong mga kinahanglan, ug kanila nga uban kanako. Sa tanan nga butang gipakita ko kanimo nga pinaagi sa pagpaningkamot pag-ayo niining paagiha kinahanglan nimong tabangan ang mga maluya ug hinumdoman ang mga pulong sa Ginoong Jesus, nga Siya mismo miingon, Labaw nga bulahan ang paghatag kay sa pagdawat.” (Buhat 20: 33-35) Si Pablo malipayong mipaluyo sa iyang kaugalingon ug sa iyang mga kauban sa trabaho sa iyang kaugalingon nga mga kamot. Gihimo niya kini samtang adlaw-adlaw nga naghatag sa iyang kinabuhi alang sa uban. Kini nga panultihon nakapadasig kaniya, “Adunay usa nga nagsabwag, apan nagdugang pa, Ug adunay usa nga naghawid sa unsay angay nga gikinahanglan, apan kini resulta lamang sa kakulang. Ang manggihatagon nga tawo mahimong mauswagon, ug siya nga nagabisibis pagabisibisan.”- Panultihon 11: 24,25.

Kinahanglan nato hunahunaon kini nga usa ka dakong pribilehiyo sa paggamit sa diosnong pagkamanggihatagon. Kini nagdala dili lamang sa kaayohan sa uban, apan usa usab ka paagi sa paghimaya sa Langit-nong Amahan ug pagdawat sa dugang bahandi sa iyang grasya alang kanato. Busa, sa paghatag nato sa uban, naghatag kita sa Diyos. “Ang usa ka tawo nga mapuangoron sa usa ka kabus nga tawo magapahulam ngadto sa Ginoo, ug siya magabalus kaniya alang sa iyang maayong buhat.” – Panultihon 19:17

Mahimo natong ihatag ang materyal nga mga butang ngadto sa uban kutob sa mahimo, sama sa salapi, sinina o pagkaon. Mahimo usab natong itagana ang mga pulong sa kahupayan samtang kita nagsangyaw sa “ebanghelyo sa gingharian.” (Mateo 24:14) Dugang nga mga oportunidad sa pagpahayag sa kaluoy, usa ka kalidad nga kulang sa kalibutan karon. Ang mga tawo kasagaran moingon, “Palihug-hatagi ako’g diyutay nga pagkaluya.” Naghangyo sila sa kalooy, ug gipanalanginan kita sa paghatag niini. “Bulahan ang mga maloloy-on: kay sila magadawat ug kalooy.” – Mateo 5:7

Si Pablo miawhag kanato nga magmalig-on sa pagkamanggihatagon. “Ayaw pagpalimbong, ang Diyos dili mabiaybiay; kay bisan unsa ang ipugas sa usa ka tawo, kini usab iyang anihon. Kay ang magapugas alang sa iyang kaugalingong unod, gikan sa unod magaani sa pagkadu-not; apan kadtong nagapugas alang sa Espiritu, gikan sa Espiritu, magaani ug kinabuhi nga walay katapusan. Dili kita mawad-an og paglaum sa paghimo og maayo, kay sa tukma nga panahon kita moani kon kita dili maluya. ... Magbuhat kita nga maayo sa tanan nga mga tawo, ug labi na ... ang panimalay sa pagtuo.”- Galacia 6: 7-10

“Kon ihatag mo ang imong kaugalingon sa gigutom ug tagbawon ang tinguha sa mga sinakit, Unya ang imong kahayag mobarug sa kangitngit ug ang imong kadulom mahisama sa udtong tutok. Ug si Jehova magamando kanimong sa kanunay, ug mobusog sa imong kalag sa mga dapit nga mamala, ug magapalig-on sa imong mga bukog; Ug ikaw mahasama sa usa ka pinatubigan nga tanaman, ug sama sa usa ka tubod sa tubig, kansang mga tubig walay paghubas.”(Isaias 58: 10,11) Pinaagi sa maong mga pag-awhag, magmakugihon kita sa pagpadayon sa paghatag gikan sa mahinatagon nga kasingkasing. ■

Pagdala sa Unang mga Bunga

Yabeng Bersikulo: *“Isulti mo sa mga anak sa Israel, ug ipamulong mo kanila: Sa pagsulod ninyo sa yuta nga akong ihatag kaninyo, ug magaan kamo sa abut niini, nan magadala kamo ngadto sa sacerdote ug usa ka binangan nga inunahan sa mga unang bunga sa inyong pag-ani.”*

—Levitico 23:10

Piniling Kasulatan:

—Levitico 23:9-14

Ang atong yabeng bersikulo nagpadayag sa obligasyon sa Israel sa paghatag sa Diyos sa unang mga bunga sa yuta sa saad sa pagsulod niini. Gikan sa giingon ni Pablo nga kining mga butanga usa ka panig-ingnan alang kanato, atong makita ang espirituhanong leksyon niini. (I Corinto 10:11) Ingon nga bag-ong mga binuhat, nagpuyo kita sa usa ka yuta nga gisaad nga pahulay, nga gipasaligan, “Kami nga mitoo misulod niana nga kapahulayan.” (Hebreo 4:3) unsa nga “unang mga bunga” ang kinahanglan natong ihalad sa atong Langitnong Amahan?

Una, ihalad nato ang atong kaugalingon. “Sa pagtuman sa Iyang kabubut-on Iyang gidala kita pinaagi sa pulong sa kamatuoran, aron mahimo kitang usa ka matang sa unang mga bunga taliwala sa Iyang mga binuhat.” (Santiago 1:18.) Ang dugang nga pagpasabot gipahayag ni Pablo sa unang mga bunga. “Kami nga nag-una sa mga bunga sa Espiritu, kami mismo nagaagulo sa among kaugalingon, naghinamhinam nga nagpaabot sa among pagkasinagop isip mga anak, ang pagtubos sa among lawas.” - Roma 8:23.

Sa panahon sa karon nga paghari sa sala, ang mga sumusunod ni Kristo adunay talagsaong panalangin. Sila ang una nga nagdala sa mga bunga sa espiritu sa Diyos. Kini nga mga bunga managlahi sa mga pagpadayag niini. Gisultihan kita, “Ang bunga sa Espiritu mao ang gugma, kalipay, kalinaw, pailub, pagkamaayo, pagkamaayo, pagkamatitud-anon, kalumo, pagpugong sa kaugalingon.” (Gal 5:22,23) Ang pagpalambo sa kadagaya sa karon nga panahon usa ka himaya sa Diyos. Sama sa giingon ni Jesus, “Ang akong Amahan gihimaya pinaagi niini, nga ikaw mamunga ug daghan, ug busa kini mahimong akong mga tinun-an.” - Juan 15: 8

Ang pagpamunga sa mga bunga sa Espiritu usab adunay laing mga

napanalanginang benepisyo. Samtang atong makita ang nagdugang nga mga bunga sa atong mga kinabuhi, kini nagpasabot sa usa ka panalangin ngadto sa atong mga kaigsoonan samtang kita nagpahimulos sa Kristohanong pagpakig-uban kanila. Kini gidasig ug gihupay pinaagi sa among espirituhanong bunga, ug kami pinaagi sa ila. Agi og dugang, usa kini ka panalangin sa tanan nga atong mahimamat kada adlaw. Tungod niini, maningkamot gayod kita nga ang atong “kahayag magdan-ag sa atubangan sa mga tawo.”- Mat. 5:16

“Ang Diyos dili usa ka dili-makatarunganon nga hikalimtan ang imong buhat ug ang gugma nga imong gipakita sa Iyang ngalan, sa pagpangalagad ug sa gihapon nagaalagad sa mga balaan.” (Heb 6:10) Ang atong pagpamunga dili mahimong walay bili o dili mabayran. Nakaangkon kita sa bahandi nga gisulti ni Jesus, “Ayaw kamo pagtigum alang sa inyong kaugalingon ug mga bahandi dinhi sa yuta, diin ang tangkob ug taya magun-ob, ug diin ang mga kawatan molungkab ug mangawat. Kondili magtigum kamo alang kaninyo ug mga bahandi sa langit, diin walay tangkob ni taya nga magakutkot, ug diin walay mga kawatan nga magalungkab ug dili magapangawat; kay kon diin ang imo bahandi, didto man ang imo tagiposoon.”- Mateo 6:19-21

Kita nga nagapugas karon sa mga unang bunga sa Espiritu sa lisud nga mga kasinatian magakalipay sa pag-ani. Ang salmista balaknon nga naghisingot niini. “Ang mga nagapugas sa mga luha magaani sa hila-bihan nga pagsinggit. Siya nga moadto sa halayo nga naghilak, nga nagdala sa iyang binhi, mobalik pag-usab uban ang singgit sa kalipay, nga magdala sa iyang binugkos uban kaniya.”(Salmo 126: 5,6) Sa pagkabanhaw, mobalik kita pag-usab uban ang mga pagsinggit sa kalipay, ug pagdala sa atong unang mga bunga aron ibutang sila sa atubangan sa among Langitnong Hari.■

*Gipanalanginan
ka sa Dios*

Pakaona Akong mga Karnero

Yabeng Bersikulo: “Ug pagabalaanon ninyo ang ikakalim-an ka tuig, ug igamantala ninyo ang kagawasan ngadto sa tibook nga yuta alang sa tanang mga pumoluyo niini: kini mamao ang tinghugyaw alang kaninyo; ug managbalik kamo ang tagsatagsa ka tawo ngadto sa iyang kagalingong yuta, ug ang tagsatagsa magbalik sa iyang panimalay.”

—Levitico 25:10

Piniling Kasulatan:

Levitico 25:1-12

Usa sa mga kalidad sa balaod ni Moises nga naila mao ang Jubileo, nga gihisgotan sa atong yabeng bersikulo. Human sa pito ka mga panahon sa pito ka mga tuig nga igpapahulay, ang Israel magsaulog sa ikakalim-an nga tuig sa talagsaon nga paagi. Ang ngalan nga “Jubileo” naggikan sa Hebreo nga pulong nga Yobel, nga nagkahulugan nga usa ka sungay o trompeta. Kining trumpeta pagahuypan matag ikakalim-an nga tuig sa ikapulo nga adlaw sa ikapito ka bulan, ang tinuig nga Adlaw sa Pag-ula sa Israel. Kining kulbahinam nga tingog nagpahibalo sa pag-sugod sa pagtubos sa Diyos sa iyang katawhan nga mahitabo sulod sa tuig sa Jubileo.-Lev. 25:8,9

Ang ikakalim-an nga tuig sa Jubileo adunay dakong epekto sa kinabuhi nga sibil sa Israel. Nianang tuiga, ang kagawasan gihatag ngadto sa tanan. Ang mga binilanggo ug mga bihag gibuhian. Ang mga ulipon gibuhian. Kadtong obligado sa mga utang gibuhian gikan kanila. Ang mga kabtangan nga gibaligya gibalik ngadto sa ilang orihinal nga mga tag-iya. Sa ingon ang mga interes sa mga kabus gipanalipdan pinaagi sa pagpugong sa hingpit nga pagpalayo sa mga kabtangan ug mga panulundon. Ang mga uma wala gipugas o giani, apan ang ilang kinaiyanhon nga abot nahimo nga kabtangan sa tanan. (bersikulo 11-55) Ang Jubileo usa ka tuig nga talagsaon nga pahulay, ug walay panig-ingnan taliwala sa mga nasud sa kalibutan.

Usa ka Jubileo nga mas labaw pa ang gipanagna sa Bibliya. Kini naghupot sa saad sa pagtubos sa usa ka matang nga wala gihuna-huna sa kalibutan karon. Kini nagpasalig sa sa kaluwasan gikan mismo sa kamatayon, nahimong posible pinaagi sa dugo ni Jesus, ang Manunubos sa tawo. (I Pedro 1:18,19) Siya magmando ibabaw sa yuta niining mas dako nga panahon sa Jubileo. Ang iyang mga pulong, matagnaon nga gipamulong pinaagi ni Isaia, nagapakita sa kahalangdon sa iyang

matarung nga paghari.

“Ang Espiritu sa Ginoong Dios ania sa ibabaw nako; kay gidihogan ako ni Jehova aron sa pagwali sa maayong mga balita sa mga maaghop; Gipadala niya ako aron sa pagbugkos sa mga mayubiton, aron sa pagmantala sa kagawasan sa mga binihag, ug sa pag-abli sa bilanggoan alang kanila nga ginapos; Aron sa pagmantala sa tuig sa pagpasig-uli uban kang Jehova, ug sa adlaw sa pagpanimalus sa atong Dios; aron sa paghupay sa tanan nga nagbangutan; Aron pagtudlo kanila nga nagbangotan sa Sion, sa paghatag kanila sa katahum alang sa mga abo, ang lana sa kalipay alang sa pagbangutan, ang sapot sa pagdayeg alang sa espiritu sa kabug-at.”- Isaias 61:1-3

Sa mas dako nga Jubileo, si Hesus magawali sa kagawasan ngadto sa mga gibihag sa sala, ug kagawasan niadtong anaa sa bilanggoan sa kamatayon. Ang pagkabanhaw sa mga patay magakahitabo. Nagpadayon ang tagna sa Isaias, nga nagpakita sa katingalahan nga epekto sa pagdumala ni Jesus. “Ug ilang tukoron ang kanhing mga biniyaan, ug ilang patindogon ang kanhing mga pagkalaglag, ug ayohon nila ang mga guba nga mga siyudad, ang mga biniyaan sa daghanang mga kaliwatan.” (Bersikulo 4) Ang pag-ayo sa daan nga mga biya, mga siyudad ug mga kalaglagan kabahin sa dako nga buhat sa pagpasig-uli sa gingharian sa Diyos ubos sa pagmando ni Kristo.

Gihisgotan ni Pedro kining dakong umaabot nga buhat sa pagpasig-uli. Siya miingon nga ang Diyos ‘magapadala kang Jesu-Cristo, nga kaniadto giwali nganha kanimo: Kinsa ang langit kinahanglan nga makadawat hangtud sa mga panahon sa pagpahiuli sa tanang mga butang, nga gipamulong sa Diyos pinaagi sa baba sa tanan niyang balaang mga propeta sukad pa sa sinugdan sa kalibutan.” (Buhat 3:20,21) Ang masanag nga kaugmaon sa kalibutan sa plano sa Diyos mao ang usa ka saad nga atong mahinumduman sa kalipay matag adlaw. ■

Panalangin, Himaya ug Pasidungog sa Kahangturan

Yabeng Bersikulo:

“Oh tilawi ug tan-awa ninyo nga si Jehova maayo: Bula-han ang tawo nga modangup kaniya.”

—Salmo 34:8

Piniling Kasulatan:

—Salmo 34:1-10

Ang imbitasyon sa atong yabeng bersikulo nga “pagtilaw ug pagtan-aw nga ang Ginoo maayo” nagpahayag sa dakong kaalam. Komon kaayo ang metapora sa tilaw. Human sa usa ka dili maayo nga kasinatian mahimo natong madungog ang hugpong sa mga pulong, “Nagbilin kana ug lain nga lami sa akong baba.” Sa susama, sa paghisgut sa usa ka gipaabut nga malipayon nga kasinatian, mahimo kita makadungog, “Hapit nako makatilaw niini!” Ang mensahe nga atong makuha gikan niini mao ang nga ang pinakamaayong paagi sa pagdiskobre sa mga maayo nga butang mao ang pagsinati niini.

Ang Salmista nga si David nagsulti ug sobra-sobra mahitungod sa kaayo sa Diyos kaniya. Gitagad siya sa Diyos uban sa kalooy, ug mapailubon ug mapinasayloon. Gipakita sa Diyos kaniya ang dakung kaayo. Diha sa Salmo 23 siya misulat, “Sa pagkamatuod ang kaayo ug kalooy magasunod kanako sa tanang mga adlaw sa akong kinabuhi: ug ako magapuyo sa balay ni Jehova sa walay katapusan.” (Bersikulo 6) Atong nasinati usab ang pagkamaayo sa Diyos matag adlaw. Siya nagpasaylo kanato, nagpakitag kaluoy kanato, ug gipakita kanato ang dakong kaluoy. Natilawan nato nga ang atong mahigugmaong Langitnong Amahan maayo.

Si Pablo nalipay sa kaayo sa Diyos. “Busa, sanglit gipakamatarung man kita pinaagi sa pagtoo, kita may pakigdinaitay na sa Diyos pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Cristo. Pinaagi kaniya nakabaton kitag kaisug pinaagi sa atong pagtoo diha sa grasya nga atong ginabarugan, ug kami nagsadya sa paglaum sa himaya sa Diyos. Ug dili lamang kini, apan kita usab nagsadya sa atong mga kalisdanan, nahibalo nga ang kagulangan nagdala sa paglahutay; ug pagkamalahutayon, napamatud-an nga kinaiya; ug napamatud-an nga kinaiya, paglaum; ug ang paglaum dili

mapakyas, tungod kay ang gugma sa Diyos gibubo sa sulod sa atong mga kasingkasing pinaagi sa Balaang Espiritu.”- Roma 5:1-5

Kita “gipakamatarung tungod sa pagtoo” ug kini maoy hinungdan nga kita “magmalipayon sa paglaum sa himaya sa Diyos” nga igapadayag diha kanato. Dayag ang maong kalipay. Apan, dili kaayo klaro ang kamatuoran nga kita, kauban ni Pablo, mahimo usab nga “magsadya sa atong mga kalisdanan.” Mahimo nato kini tungod kay diha kanila atong masinati ang pagkamaayo ug pagluwas sa gahum sa Diyos, ug sa ingon makatilaw nga siya maayo.

Sa ulahi, atong mabasa kining tukmang pag-awhag gikan ni Pablo. “Mga igsoon, ginapangamuyo ko kaninyo pinaagi sa mga kalooy sa Diyos, nga ihalad ninyo ang inyong mga lawas ingon nga halad nga buhi, balaan ug nahamut-an sa Diyos, nga mao ang inyong katarunganon nga pagsimba. Ug dili kamo magpahuyon niining kalibutana, kondili magbag-o kamo pinaagi sa pagbag-o sa inyong hunahuna, aron inyong mapamatud-an unsa ang kabubut-on sa Diyos, kana nga maayo ug dalawaton ug hingpit.”(Roma 12:1,2) Ang ubang mga hubad niining mga bersikuloha nagsugyot sa hunahuna nga kita nagbutang sa kabubut-on sa Diyos sa pamatuod. Nga mao, pinaagi sa pagsunod sa kabubut-on sa Diyos ingon sa gipakita sa Kasulatan, gipamatud-an nato sa atong mga kaugalingon nga kini maayo, dalawaton ug hingpit. Pinaagi sa ingon nga kasinatian, kita usab makatilaw sa kaayo sa Diyos.

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon usab, “Bulahan ang tawo nga modangop Kaniya!” Walay mas maayo nga dalangpanan nga atong mahimo. Diha sa mga bagyo sa kinabuhi, o sa atong hilum nga mga kabalaka, kita mahimong luwas nga magpabilin diha sa Ginoo. “Pinaagi niini kita nasayud nga kita nagapabilin diha Kaniya ug Siya ania kanato, tungod kay Siya naghatag kanato sa Iyang Espiritu.” (I Juan 4:13) Ang pagbaton sa espiritu sa Diyos ug ang pagpabilin diha kaniya adunay epekto nga nagtubo sa iyang panagway atong mga kasingkasing ug hunahuna. “Mahitungod kanako, tan-awa ang imong nawong nga anaa sa pagkamatarung; Magmalipayon ako sa imong panagway sa dihang ako nahigmata.” (Salmo 17:15) Atong tilawan ang kaayo sa atong Ginoo ug kanunay magmalipayon sa iyang buhat sa pagpasig-uli sulod kanato. ■

Hunahuna sa Diyos Ngari Kanato

“Daghanan, Oh Jehova nga Diyos ko, ang mga katingalahang buhat nga nahimo mo, Ug ang imong mga hunahuna nga sa kanunay nganhi kanamo: Dili sila ikapahamutang diha kanimo; Kong ako magapahayag ug magasulti tungod kanila, Daghan pa sila kay sa mayhap”

—Salmo 40:5

Sa Pagpadayag sa Iyang kabubut-on ngadto sa gipahinungod nga mga magtutuo niining panahon sa Ebanghelyo, gipakita sa Langitnong Amahan nga gusto niya nga sila magtrabaho alang kaniya sa pagtuman sa iyang plano. Unsa ka taas nga kadungganan nga makabaton niini nga pribilehiyo. Si Jesus, sa wala pa siya mahimong tawo, nakabaton niining mahimayaon nga oportunidad sa orihinal nga buhat sa paglalang. Tungod niini atong makaplagan nga ang Diyos nag-ingon kaniya, “Buhaton nato ang tawo sumala sa atong dagway.” (Gen. 1:26) Susama usab kaanindot nga ang Langitnong Amahan maglakip kanato sa iyang mga buluhaton. Mao kini ang iyang nahimo, kay sumala sa gisulat sa apostol, nahimo kitang mga isig ka magbubuhay sa Ginoo sa dakung buhat sa pagpasig-uli sa nawala nga kalibutan ngadto kaniya.-I Cor. 3:9; II Cor. 5:18,19; 6:1

Ang Diyos madasigon sa pagtuman sa iyang plano, ug nahimuot siya sa dihang ang iyang mga kauban nga mga mamumuo nagpakita sa susama nga kadasig-ang kadasig sa balay sa Diyos. (Salmo 69:9) Ang tinuod nga mga sumosunod sa Magtutudlo gihulagway ni Pablo nga usa ka “pinasahi nga katawhan, madasigon sa maayo nga mga buhat.” (Tito 2:14) Gipakita ni Santiago nga kinahanglan atong ipakita ang atong pagtoo pinaagi sa atong mga buhat. (Santiago 2:18) Tino nga makapahimuot sa Langitnong Amahan nga kita kinahanglan magmaya sa pribilehiyo sa pagtrabaho uban kaniya, ug nga kita mahimuot sa matag ebidensya sa iyang panalangin sa atong paningkamot.

Samtang nagtinguha nga magtrabaho alang sa Diyos, kinahanglan nga hinumduman nato nga ang atong gibuhay alang kaniya walay bili kung itandi sa iyang gibuhay alang kanato. (I Juan 4:19) Sa pagkatinuod, pinaagi lamang sa iyang grasya nga ang atong dili hingpit nga mga buhat mahimong dalawaton kaniya sa tanan. Busa angay nga mohunong kita ug hunahunaon ang daghang “katingalahan” nga iyang nahimo, ug ang iyang sinsero, mahigugmaon nga “mga hunahuna alang kanato,” sumala

sa gisulti sa atong sinugdan nga sinulat. Kon buhaton nato kini, atong makita kung unsa ka tinuod nga ang daghang mga butang nga gibuhat sa Ginoo “daghan kaayo nga dili maihap.”

“SIYA MIAKBO KANAKO”

Sa unang bersikulo niini nga Salmo, atong mabasa, “Naghulat ako nga mapailubon sa Ginoo; ug siya nagpakiling kanako, ug nagpatalinghug sa akong pagtuaw.” Sa tibuok nga mga katuigan daghan ang mapailubon nga naghulat alang sa Diyos, apan dili kini ang iyang gitakda nga panahon nga ikiling ngadto kanila ug makadungog sa ilang pagtuaw. Gihisgotan kini ni Pablo ingon nga “tibuok nga paglalang” nga nag-agulo, ug nag-antos sa kasakit, nagahulat “alang sa pagpasundayag sa mga anak sa Diyos.” (Roma 8:19,22) Sa diha nga, sa iyang plano, ang ilang “adlaw sa pagduaw” moabut, siya mosandig ngadto kanila, motubag sa ilang mga pagtuaw alang sa panabang, ug pagluwas kanila. (I Pedro 2:12) Unya sila moingon, “Ania karon, kini mao ang atong Diyos; kami naghulat kaniya, ... kami magmalipayon ug magmaya sa iyang kaluwasan.”- Isa. 25:9

Atol nining Panahon sa Ebanghelyo karon, gipasidunggan sa Diyos ang usa dinhi ug ang usa didto pinaagi sa pagtubag sa ilang pagsinggit. Gihisgotan kini ni Pablo sa pagpangita sa Ginoo, aron sila “makasunod kaniya, ug makakaplag kaniya.” (Buhat 17:27) Dili mahimo alang sa bisan kinsa nga makakaplag sa Ginoo gawas kon siya mopili sa pagtugyan ngadto kanila ug pagtubag sa ilang pagsinggit alang sa panabang. Kon kita nakabaton niining bulahan nga kasinatian, nagpasabut kini nga ang mga hunahuna sa Dios nahimong “alang kanato,” ug nga atong madawat kini ingon nga pagpadayag sa iyang pinalabi nga pabor.

Sa dihang ang Ginoo naghangyo kanato, ang una sa iyang “mga katingalahan” alang kanato gihulagway pinaagi niining mga pulonga. “Gipagawas usab ako gikan sa usa ka makalilisang nga gahong, gikan sa lapok ug gipahiluna ang akong mga tiil sa ibabaw sa usa ka bato, ug gitukod ang akong mga paglakaw.” (Salmo 40: 2) Kitang tanan ania sa “makalilisang nga gahong,” simbolo sa atong pagkahulog sa sala ug kamatayon. Nakahinumdom kita sa gahong nga gibutang ni Jose sa iyang mga kaigsoonan. Kini usa ka dapit diin dili siya makaikyas. Kon ang iyang mga igsoon wala mausab ang ilang mga hunahuna ug gibaligya si Jose isip usa ka ulipon, namatay unta siya sa maong lungag.

Kita sa pagkatinuod anaa sa usa ka kahimtang sa gahong, diin imposible nga makalingkawas, ug labi pa nga gihimo pinaagi sa lapok diin kita nalunod. Niini nga kondisyon nga ang Diyos nakakaplag kanato ug

nakadungog sa atong pagtuaw alang sa tabang. Dili lamang siya naminaw sa atong pangaliyupo apan gikuptan kita niya. Gituboy kita niya gikan sa lapok ug gikan sa bung-aw ug gipahiluna ang atong mga tiil sa ibabaw sa usa ka bato- “nga ang Bato mao si Kristo.” (I Corinto 10:4) Dayon adunay lig-on nga pundasyon, ug malipayon makaawit kita og mga pagdayeg sa iyang ngalan.

Dugang pa, ang mga hunahuna sa Diyos ngadto kanato gipakita sa ubang mga panalangin. Si David nagsulat nga ang Ginoo “nagtukod sa akong mga paglakaw” -nga mao, ang iyang dalan sa kinabuhi. Kini magamit alang kanato sa samang paagi. Samtang didto kita sa makalilisang nga gahong, ug ang atong mga tiil nalunod sa lapok, ang kinabuhi adunay gamay ra nga katuyoan. Ang pangutana tingali kanunay moabot sa atong hunahuna mahitungod sa kahulogan sa atong kinabuhi. Wala kitay tumong, ug kita nagduha-duha gikan sa usa ka butang ngadto sa lain. Bisan pa, kining tanan nausab sa dihang ang Diyos nagbutang sa atong mga tiil sa Bato, si Kristo Jesus.

Nakaamgo nga ang Langitnong Amahan naghimo sa usa ka kahibulongang tagana alang kanato pinaagi ni Cristo Jesus, ang atong mga kasingkasing mitubag sa mahigugmaong debosyon kaniya. (Panultihon 23:26) Nahibal-an nato nga kita dili na alang sa atong kaugalingon, apan gipanag-iy sa Diyos, ug kinahanglan nga igahin ang nahibilin sa atong mga kinabuhi sa pag-alagad kaniya. (I Corinto 6:19,20) Gipahinungod nato ang atong mga kaugalingon sa pagbuhat sa iyang kabubut-on, ug sa pagpadayag sa iyang kabubut-on kanato, ang Langitnong Amahan nagtukod sa atong “mga padulngan.” Iyang gitudlo dili lamang ang unsay iyang gusto nga atong buhaton sa pag-alagad kaniya, apan usab nga kon “matinud-anon ngadto sa kamatayon,” atong madawat ang “ganti sa hataas nga pagtawag.” (Pin. 2:10;3:14) Busa, gidasig niya kita: “Ibutang ang inyong pagmahal sa mga butang sa ibabaw, ug “Pagdalagan uban ang pagpailub sa lumba nga gibutang sa atong atubangan, Nga magatutok ngadto kang Jesus ang tigsulat ug tighingpit sa atong pagtoo.” - Col. 3:2; Heb. 12:1,2

Pagkamapasalamaton nato nga ang atong Langitnong Amahan miestablisar sa atong mga paglakaw. Ang kinabuhi adunay daghang kahulogan, usa ka tino nga tumong ug daghan nga angay natong buhaton. Gisultihan kita, “buhata ang imong kaugalingong kaluwasan,” kay nasayod kita nga ang Diyos nagabuhat diha kanato “sa pagbuot ug pagbuhat sa iyang kahimuot.” (Filipos 2:12,13) Uban sa pagkaestablisar na sa atong paglakaw, kita gitambagan nga “maningkamot” aron mahimo

ang atong “pagkatinawag ug pagpili nga sigurado,” ug uban ni Pablo, kita moingon, “Kini usa ka butang nga akong ginabuhat.” (II Pedro 1:10; Filipos 3:13) Atong nadungog si Jesus nga nagsulti kanato sa adlaw-adlaw, “Unaha ninyo pagpangita ang gingharian sa Diyos.” (Mateo 6:33) Sa pagkadungog niini, atong nahibal-an nga dili mahimo nga kulang sa kainit ang atong pagpaningkamot alang sa tumong nga gibutang sa atong atubangan sa Ebanghelyo. Dugang pa, nagakalipay kita kon atong hinumdoman nga kini ang mga hunahuna sa Diyos kanato nga miresulta sa pagkaanaa kanato niining posisyon nga adunay daku nga pag-uyon uban kaniya.

“USA KA BAG-ONG AWIT”

“Siya nagbutang ug bag-ong awit sa akong baba,” nagpadayon ang salmista, “bisan ang pagdayeg sa atong Diyos.” (Salmo 40:3) Ang awit sa baba sa kadaghanan sa kalibotan karon usa ka masulub-on. Mao usab kini kanato hangtud nga kita gipalayo gikan sa makalilisang nga gahong. Sa pagkatinuod, dili kita makaawit samtang ang atong mga tiil nalunod sa lapok. Apan, karon lahi kini. Ang Ginoo naghatag kanato og awit sa pag-awit-usa ka pagdayeg ngadto kaniya. Kining “bag-ong awit” mao ang huni sa Kamatuoran. Ang nagkalainlaing mga simbolo gigamit sa Bibliya aron sa pagtabang kanato nga makasabut sa hingpit nga kahulogan sa Ebanghelyo ni Kristo. Kini mao ang pagkaon nga gihulagway nga “karne sa hustong panahon.” (Mateo 24:45) Kini “buhì nga tubig.” (Juan 4:10) “Ang hinagiban sa Diyos.” (Efeso 6:11,13)) Kini ang “kahayag” diin ang Langitnong Amahan misidlak sa atong kasingkasing.-II Cor. 4:6

Ang simbolo nga “bag-ong awit” nagsugyot sa panag-uyon sa lainlaing doktrina sa plano sa Diyos, ug sa honi sa mga saad ug mga tagna sa iyang Pulong. Sama sa gihulagway sa panan-awon ni Juan, ang matinumanon nga mga mananaog sa karon nga Panahon sa Ebanghelyo, sa gingharian, mag-awit og lain nga bag-ong awit, “ang awit ni Moises nga alagad sa Diyos, ug ang awit sa Kordero.” (Pinadayag 14:3; 15:2,3) Ang “awit ni Moises” usa ka awit sa kadaugan batok sa daotan, nga gikanta pagkamatay ni Paraon ug sa iyang mga alagad didto sa Pulang Dagat. (Exodo 15:1-18) Ang mas dakung awit ni Moises pagaawiton sa dihang ang daotang sistema sa kalibutan karon gilaglag, ingon nga resulta sa Panahon sa Kagubot. (Dan 12: 1) Ang “awit sa Kordero” mao ang gisaad nga katumanan sa pagkabanhaw ug pagpahiuli sa katawhan sa gingharian sa yuta, tungod sa kamatayon sa “Kordero sa Diyos, nga nagakuha sa sala sa kalibutan.”- Juan 1:29

Kadtong nag-awit sa “awit ni Moises ... ug ang awit sa Kordero” gihulagway ingon nga nagatindog sa usa ka “dagat nga salamin nga

gisagol sa kalayo.” Kini nagsimbolo sa posisyon sa nabanhaw nga simbahan sa langit nga “nakadaug.” Karon, ang katawhan sa Diyos nagkat-on sa pagkanta niining mahimayaong honi. Sa tunga-tunga sa nagdilaab nga kasamok nga gitapos sa kasamtangan nga panuigon, sila adunay igo nga punto nga gihatag kanila pinaagi sa kahibalo sa plano sa Diyos. Ang ilang espirituhanon nga mga hunahuna mahimong makabaton sa kalinaw ug adunay kalinaw, bisan sila makakita sa ilang palibut sa “dagat ug sa mga balud nga nagngulob,” nga nakapahasol ug nakapahadlok sa kalibutan. Nakita nila ang katuyoan niini, ug nga human sa kasamok moabut ang mahimayaon nga bag-ong adlaw sa panalangin alang sa tanang katawhan.-Lucas 21:25-28; II Ped. 3:13; Pin. 21:1

“Daghan ang makakita niini, ug mahadlok, [magatahod], ug mosalig sa Ginoo,” nagpadayon ang salmista. (Salmo 40:3) Nahibal-an nato nga sa katapusan ang tibuok kalibutan mapuno sa kahibalo sa himaya sa Diyos. Hinoon, sa karon nga panahon, kadtong giakboan sa Ginoo nidawat niining bag-ong kanta pinaagi sa paghimo sa hingpit nga pagpahinungod ug pagsunod nga makugihon sa mga tunob sa Iyang agianan sa pagsakripisyo ug pag-alagad. (Mateo 16:24; Roma 12:1) Sa ingon “makita” ang Kamatuoran ug gipasalamatan kini, ang atong balaan nga pagtahod sa Diyos nag-uswag, ug sa ingon, kita makasalig kaniya. Pagkatalagsaon nga panalangin nga ania niining panahon sa kagul-anan sa mga nasud! -Sal. 46:1-3

Ang salmista nag-ingon, “Bulahan ang tawo nga naghimo sa Ginoo nga iyang pagsalig.” (Salmo 40:4) Karon, ang matag usa sa mga butang nga gisaligan sa mga tawo napakyas. Ang ilang halangdon nga mga institusyon nahugno, ug, sa simbolo nga pagsulti, sila nanawagan sa “mga bato” ug ang “mga bukid” nga mahulog ug manalipod kanila. (Pinadayag 6:16) Busa, malipayon kita kon sa pag-awit sa bag-ong kanta sa pagdayeg sa Diyos, ang uban makadungog ug makakat-on sa pagsalig kaniya, nga nakaamgo nga sa katumanan sa iyang mga saad nag-inusara ang kalinaw ug kalipay moabut sa kalibutan.

IYANG MGA HUNAHUNA

Sa pagkatinuod, daghan ang mga katingalahan sa Diyos, ug daghan ang iyang mahigugmaon nga “mga hunahuna nganhi kanato.” Mao kini nga mga panghunahuna nga mitultol ngadto sa tagana alang sa pagbayaw kanato gikan sa makalilisang nga gahong ug sa linaw nga lapok sa sala ug kamatayon. Naghunahuna siya kanato sa dihang naghatag siya sa Bato diin natukod ang atong mga tiil. Kini ang iyang plano nga naghimo nga posible alang kanato nga itanyag ang atong mga lawas usa ka buhi nga sakripisyo, uban ang pasalig nga ang atong halad madawat niya pinaagi

kang Kristo Jesus. Ang mga panghunahuna sa Diyos kanato mao nga gitawag niya kita nga “katawhan alang sa iyang ngalan.” - Buhat 15:14

Samtang didto kita sa makalilisang nga gahong nahimulag kita sa Diyos pinaagi sa makasasala nga mga buhat. Bisan pa, “samtang kita mga makasasala pa, si Kristo namatay alang kanato.” (Bersikulo 8) Ang mga hunahuna sa Diyos kanato naghimo sa probisyon alang sa atong pagbalik sa panag-uyon ug kalinaw uban kaniya. Iyang gihatag ang iyang “bugtong Anak” alang kanato. (Juan 3:16) Dili nato hingpit nga masabtan nga ang Langitnong Amahan mohimo sa probisyon alang sa atong pagpakigdait kaniya. Apan kini mao ang ingon, ug pinaagi lamang sa paghunahuna sa mahigugmaong paghunahuna sa Diyos alang kanato dili makasabot.

Si Pablo nagpatin-aw nga kita “gipakamatarung pinaagi sa pagtoo,” pinaagi ni Cristo, ug sa ingon “kita adunay kalinaw uban sa Diyos,” ug “kita adunay pagkab-ot ... niini nga grasya diin kita nagatindog, ug nagakalipay sa paglaum sa himaya sa Diyos.” “Kini nga grasya” mao kanang nindot nga posisyon sa pabor nga pinaagi niini kita magmaya sa paglaum nga makig-ambit sa mga himaya sa atong Langitnong Amahan. Dili nato hingpit nga masabtan kini, apan kini ang mga hunahuna sa Diyos “alang kanato” nga naghimo niini nga probisyon. Si Apostol Pedro nagsulti nga pinaagi sa “hilabihan ka dako ug bililhon nga mga saad” sa Pulong sa Diyos kita, kon matinud-anon hangtud sa kamatayon, mahimong “mga mag-aambit sa balaang kinaiya.” - II Pedro 1:4

ANG BALANG ESPIRITO

Gihatagan usab kita sa Diyos sa iyang Balaang Espiritu, nga laing ebidensya sa iyang mga hunahuna kanato. Ang Kasulatan nagpatin-aw nga pinaagi sa Balaang Espiritu kita gipanganak ngadto sa bag-ong paglaum sa kinabuhi. Pinaagi sa Balaang Espiritu, kita gidihogan isip mga sakop sa lawas ni Cristo ug sa ingon gitugotan nga mahimong mga alagad sa Diyos. Ang Espiritu Santo nagasaksi sa atong espiritu nga kita mga anak sa Diyos, ug pinaagi niini kita “gitimbrehan” ngadto sa adlaw sa atong kaluwasan.-I Pet. 1: 3; I Juan 2:27; Roma. 8:16; Efe. 4:30

Ang Diyos nagbuhat niining tanan nga mga butang alang kanato, ug labaw pa, pinaagi sa paglihok sa iyang Balaang Espiritu sa atong kinabuhi. Pinaagi niana nga Espiritu kita gigiyahan sa pig-ot nga dalan; gihupay sa atong mga kasubo; galamdagan sa diha nga ang dalan daw mangitngit; gipalig-on kon gikapoy; gibadlong sa dihang nahisalaag; ug gipasidan-an kung anaa sa kakuyaw. Tinuod, kahibulongan ang pasalig sa Manluluwas nga ang Langitnong Amahan labaw nga andam sa paghatag

sa Balaang Espiritu niadtong kinsa mangayo kay sa mga yutan-ong mga ginikanan sa paghatag sa maayong mga gasa ngadto sa ilang mga anak.- Lucas 11:13.

ANG TAMING UG KUTA SA DIYOS

Bisan pa ang atong mga tiil lig-on nga natukod sa Bato, si Kristo Jesus, gilibutan kita sa mga kaaway. Si Satanas, ingon nga usa ka nagangulob nga leon, nagtinguha sa paglaglag kanato, ug kinahanglan kita makigbisog batok sa pagsupak sa kalibutan. Anaa usab ang mga kaaway sa sulod, nga mao, ang atong kaugalingong napukan nga unod. (I Pedro 5:8; Juan 16:33; Roma 7:18) Apan dili kita angay mahadlok. Ang mga hunahuna sa Diyos alang kanato naghatag ug “taming sa pagkamatarong sa tuo ug sa walang kamot.” - II Cor. 6:7

Gisultihan kita ni Pablo nga kinahanglan atong isul-ob ang “hinagiban sa Diyos” aron makabarug sa “dautan nga adlaw.” (Efeso 6:13) Kung gisul-ob ug gigamit sa hustong paagi, kini nga hinagiban makahatag sa hingpit nga panalipod. Adunay pagbugkos sa atong “hawak ... sa kamatuoran;” ang “panagang sa dughan sa pagkamatarong;” alang sa atong mga tiil ang “pagpangandam sa ebanghelyo sa kalinaw;” ang “taming sa pagtoo;” ang “helmet sa kaluwasan; sa Espiritu, nga mao ang Pulong sa Dios;” ug ang kahigayunan sa komunikasyon pinaagi sa pag-ampo ngadto sa atong Langitnong Amahan. (bersikulo 14-18) Dili gayod kita makapangayo nga mas kompleto nga hinagiban kay niini. Uban niini, mahimo kitang “makig-away sa maayong pakig-away sa pagtoo” ug “makahupot sa kinabuhing dayon.” - I Tim. 6:12

Ang Diyos wala lamang naghatag kanato'g panalipod, kondili usa usab ka “kuta.” Si David nagsulat, “Siya nga nagapuyo sa natago nga dapit sa labing Halangdon magapabilin ilalom sa landong sa Makagagahum. Magaingon ako mahatungod kang Jehova: Siya mao ang akong dalangpanan ug akong kuta; akong Diyos, kaniya ako mosalig.” (Salmo 91:1,2) Sa pagkatinuod, mahimo natong ibutang ang atong pagsalig sa Langitnong Amahan, kay ania kita adunay lain nga saad sa iyang mga hunahuna nganhi kanato, ug usa ka dugang nga timailhan nga siya nakiling kanato ug nakadungog sa atong pagtuaw alang sa panabang. Gihimo Niya ang matag tagana diin mahimo kitang magmadaugon, ug “nakiggubat sa usa ka maayong pakiggubat” isip mga sundalo ni Hesu Kristo.-I Tim. 1:18; II Tim. 2:3

ANG TRONO SA GRASYA

Sa iyang mga hunahuna kanato, nahibal-an sa Diyos nga kinahanglang

nga kanunay kita makigsulti kaniya aron mapasaligan sa iyang pagpasaylo ug gugma, ug sa pagkuha sa iyang grasya nga motabang sa panahon sa panginahanglan. Ang atong Langitnong Amahan naghimo sa probisyon alang niini, naghikay nga bisan tuod makasasala ug dili hingpit, ug sa kinaiya nga walay pag-angkon sa iyang grasya, mahimo kita, pinaagi sa ngalan ni Hesus, moadto sa iyang presensya aron mangayog kapasayloan, ingon man ang iyang giya ug kusog sa matag kahimtang sa kinabuhi.

Pinaagi sa iyang hinigugmang Anak, ang atong Langitnong Amahan naglatid sa paagi nga kita kinahanglan mag-ampo, ug sa mga butang nga kinahanglan natong pangayoon. (Mateo 6:9-13) Makaampo kita alang sa pag-abot sa iyang gingharian, ug alang sa atong pagkaon sa adlaw-adlaw, materyal ug espirituhanon. Pinaagi kang Kristo kita makapangayo sa pasaylo sa Diyos, kon kita magpasaylo niadtong nakasala kanato. Kita usab makaangkon sa saad sa Diyos nga dili kita dad-on ngadto sa pagtintal, kondili luwason kita gikan sa dautan, ug ang dautan, si Satanas.

Si Pablo miingon, “ang akong Diyos magahatag sa tanan nimong kinahanglan sumala sa iyang mga bahandi sa himaya ni Kristo Jesus.” (Filipos 4:19) Alang sa tanan natong panginahanglan mahimo kita mag-ampo. Pagkamahigugmaon sa mga hunahuna sa Langitnong Amahan alang kanato sa paghatag sa pag-ampo. Isip mga bag-ong binuhat kini mahinungdanon alang sa atong espirituanong kinabuhi. Mao kini ang linya sa komunikasyon diin kita nagpadayon sa pagpakigkita sa balaan nga mga tinubdan sa kaalam, kalig-on ug kaisug sa pagpadayon sa hiktin nga dalan, sa pagpakig-away sa “maayong away” ug sa “pagpadayon padulong sa marka alang sa ganti sa taas nga pagtawag sa Diyos diha kang Kristo Jesus.”- Filipos 3:14

Sa pagkatinuod, sumala sa gisulti sa atong pang abli nga bersikulo, ang mga kahibulongan ug mga panghunahuna sa Diyos alang kanato daghan ug nagkalainlain nga “walay ikatandi” sa iyang mga tagana alang kanato, ug sila “daghan kaayo nga dili maihap.” Sa iyang gugma siya naghunahuna sa tanan natong mga panginahanglan gikan pa sa wala pa ang panahon nga iya kitang gitawag, bisan hangtud kita makaabut sa katapusan. Gawas pa, naghatag siya kanato sa paglaum sa “himaya ug kadunggan ug pagka-imortal.” (Roma 2:7) Siya naghangyo kanato uban ang kalooy ug gugma sa pagpasaylo, paggiya, pagpalig-on, pagpanalipod, pagdasig, ug paghatag kanato sa langitnong paglaum. Kada adlaw, ang atong Langitnong Amahan mipakita sa iyang panagway aron kita makahatag og kalinaw ug kasiguroan nga ang iyang mga

hunahuna nagpadayon ngari kanato. Siya nangandoy nga kita makigsulti kaniya, aron kita mahimong mas suod ug makasinati kaniya aron nga labaw nga magmaya sa panalangin nga mahimong mga sakop sa iyang pamilya

“AKO MOABOT”

Ang bersikulo 7 ug 8 sa Salmo 40 gikutlo ni Apostol Pablo ug gipadapat ngadto kang Jesus. (Hebreo 10:7,9). Gihubit nila ang espiritu sa pagtugyan sa Agalon. “Tan-awa, Ako mianhi: sa gidaghanon sa basahon nahisulat kini mahitungod kanako, ako nahimuot sa pagbuhat sa imong kabubut-on, O Diyos ko: oo, ang imong balaod ania sa sulod sa akong kasingkasing.” Daghan sa mga saad ug panagna sa Daang Tugon bahin kang Jesus usab mapadapat sa mga sakop sa iyang “lawas” -sa ato pa, kini nagtumong sa tibuok nga panon ni Kristo. Daw makatarunganon nga ang Salmo 40 usa niini.

Tungod kay siya hingpit, si Jesus dili kinahanglan nga pagabayawon gikan sa “makalilisang nga gahong” o gikan sa “lamakan nga lapok.” Siya “balaan, walay sala, walay buling, nahimula gikan sa mga makasasala.” (Hebreohanon 7:26) kadtong nahimo nga mga sakop sa iyang simbolikong lawas kinahanglan nga maluwas gikan sa sala ug panghimaraut. Pinaagi sa pagtubos ni Jesus alang kanato, gihulagway siya nga naghigut kanato sama niadtong kinsa “siya wala maulaw sa pagtawag ... mga kaigsoonan.” - Heb. 2:11

Si Jesus, ang Ulo niining gamay nga pundok nga gihigugma sa Langitnong Amahan, nga naghatag sa panig-ingnan sa hingpit nga debosyon sa Diyos, ingon nga girepresentar sa panultihon, “Tan-awa, ako mianhi ... sa pagbuhat sa imong kabubut-on.” Kinahanglan usab kini ang espiritu sa atong debosyon. Ang mahigugmaong-kalolot sa atong Diyos kinahanglan mag-aghat kanato sa hingpit nga pagtino nga, kutob sa atong mahimo, ang tanan natong mga hunahuna, mga pulong ug mga binuhatan nahimo lamang nga uyon sa iyang kabubut-on ug makapahimuot kaniya.- Salmo 19:14

Usahay, tingali lisud sa atong pagtuo nga masabtan ang katinuod sa gugma sa Diyos, ug ang kahingpitan sa iyang mga hunahuna nganhi kanato. Niini nga kalabutan, kini makatabang kung atong mahinumduman nga si Jesus, ang atong Ulo, ang una nga nakabaton niini nga gugma nga gihatag kaniya, ug nga ang gugma sa Amahan alang kanato tungod kay kita mga sakop sa lawas ni Cristo, ang tanan nga kauban niya. Gihisgutan kini ni Hesus sa iyang pag-ampo alang sa iyang mga sakop sa lawas, nga nag-ingon, “Gipahayag ko kanila ang imong ngalan, ug ipahayag kini:

aron ang gugma nga imong gihigugma kanako anaa kanila, ug ako anaa kanila.”(Juan 17:26) Busa, dili kita magduha-duha nga ang Diyos naghunahuna kanato, nahigugma kanato, ug nag-atiman kanato. Gihigugma niya si Hesus, nga sa matag adlaw iyang gikahimut-an, ug nag-ampo si Jesus nga ipakita ang sama nga gugma alang kanato.

ANG MAHIGUGMAONG KALOOLY SA DIYOS WALA MATAGO

Sa Salmo 40:10, si Jesus matagnaong girepresentahan nga nag-ingon, “Wala ko gitago ang imong pagkamatarong sa akong kasingkasing; Gipahayag ko ang imong pagkamatitud-anon ug ang imong kaluwasan: wala ko gitago ang imong mahigugmaong-kalolot ug ang imong kamatuoran gikan sa dakong kongregasyon.” Pagkatinood nii kang Hesus, “matitud-anon ug tinuod nga saksi sa Diyos.” (Pinadayag 3:14) Tinood kini alang kanato, kay si Kristo mao ang atong panig-ingnan, ug kita naglakaw sa iyang mga lakang. Dili kita makalikay sa pag-awit sa mga pagdayeg kaniya kansang mga hunahuna alang kanato nakapuno sa atong mga kinabuhi uban sa daghang mga panalangin, ug kinsa nagtudlo kanato nga naghimo usab siya sa probisyon alang sa katapusang panalangin sa tanan nga “mga banay sa yuta.” - Gen. 28:14

Diha sa Salmo 92, atong mabasa, “Maayo nga butang ang pagpasalamat sa Ginoo, ug pag-awit sa mga pagdayeg sa imong ngalan, O Labing Halangdon: Sa pagmantala sa imong mahigugmaong-kalolot sa buntag, ug sa imong pagkamatitud-anon matag gabii.” (bersikulo 1,2) Tinuod kini usa ka “maayong butang” nga buhaton, ug kini tanan atong mahimo kon kita sa husto nagpasalamat sa unsay nabuhat sa Ginoo alang kanato. Kini usa ka kalipay sa pagpakita sa iyang mga pagdayeg, ug mahimo nato kini tungod kay siya nagbutang sa “bag-ong awit” sa atong mga baba. Kini mao ang awit sa kamatuoran ug pagkamatarung, ug ang awit sa plano sa Diyos sa kaluwasan alang sa iglesia ug sa kalibutan. Kini ang “awit ni Moises nga alagad sa Diyos, ug ang awit sa Kordero.”

Kining talagsaon nga awit usa ka sugilanon sa diosnong gugma nga, samtang ginapamalandong nato kini, labi ka bililhon alang kanato. Busa, dili nato itago kini nga awit diha sa atong mga kasingkasing, apan awiton kini sa makusog, ipahibalo sa tanag katawhan kung unsa ka kahibulongan ang Diyos, ug nga ang iyang mahigugmaon nga gugma mahibal-an sa tibuok nga yuta. “Ang tanan nga mga nasud manganhi ug magsimba Kanim, tungod kay ang pagkamatarung sa tanan nga Imong nahimo gipadayag.” – Pinadayag 15:4■